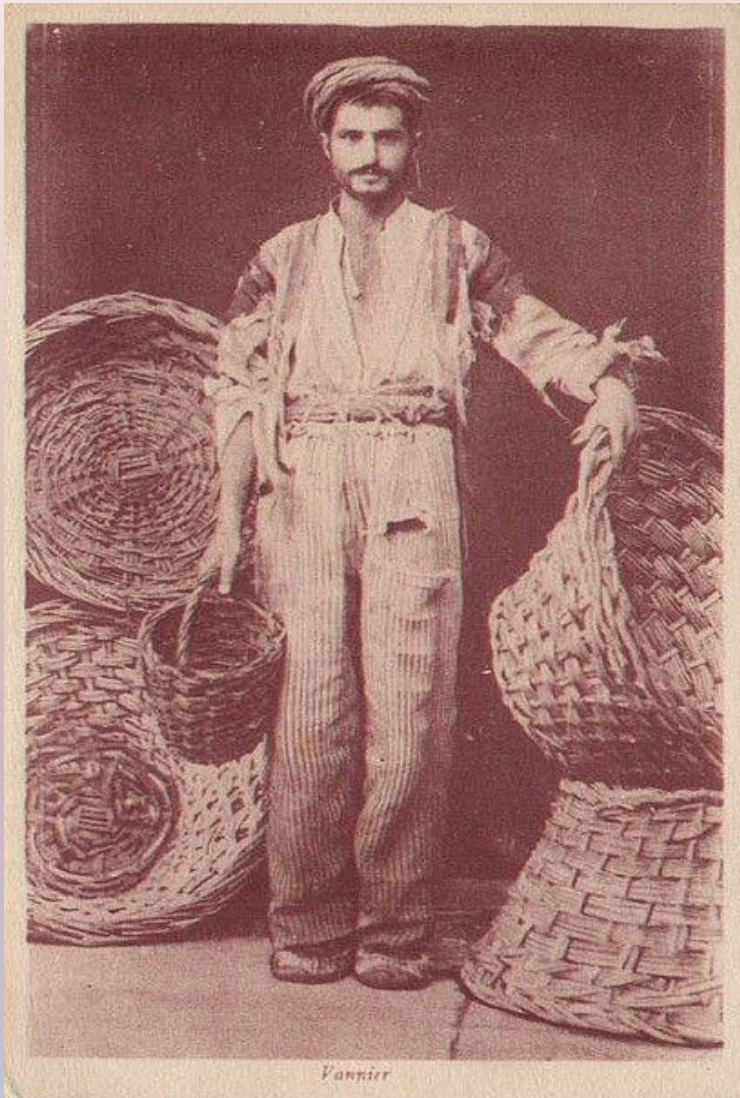

Παλιά επαγγέλματα που χάθηκαν.

Ο καλαθάς

Οι καλαθάδες ήταν τεχνίτες που έφτιαχναν τα «κασάκια» ή «καφάσια», καθώς και τα ψάθινα καθίσματα για καρέκλες. Τα «κασάκια» τα χρησιμοποιούσαν στη Λέσβο για να βάζουν μέσα τις ελιές, τα φρούτα, τα λαχανικά και άλλα προϊόντα προς μεταφορά. Για παράδειγμα, οι πλανόδιοι έμποροι τα τοποθετούσαν συμμετρικά στα γαϊδούρια και τα έδεναν με σκοινί για να ισορροπούν. Επίσης τα χρησιμοποιούσαν για να «σκεπάζουν» τα μικρά κατσικάκια που προορίζονταν για σφάξιμο για να μη «λιαστούν», δηλαδή να μην κινούνται πολύ στο ύπαιθρο, ώστε να είναι τρυφερό το κρέας τους. Τα ψάθινα καθίσματα για τις καρέκλες προορίζονταν περισσότερο για τα καφενεία παρά για οικιακή χρήση.

Ο νερουλάς

Ο νερουλάς στα χωριά έπρεπε ν' ανέβει στο βουνό να φτιάξει αυλάκια, για να έρχεται το νερό στα χωράφια για να ποτίσουν οι γεωργοί. Στην πόλη όταν τον συναντούσες είχε φορτωμένο το ζώο με γκούμια γεμάτο νερό.

Άλλες πάλι φορές ξεκινούσε πρωί πρωί φορτωμένος στους ώμους με δυο τενεκέδες που κρέμονταν σε ένα καμπυλωτό ξύλο. Πήγαινε στις κοινόχρηστες βρύσες, γέμιζε τους τενεκέδες και τους πήγαινε στα σπίτια των πελατών του. Έκανε πολλά κοπιαστικά δρομολόγια την ημέρα και αμειβότανε περίπου 1 δεκάρα τον τενεκέ.

Το επάγγελμα του νερουλά διατηρήθηκε ως το 1930.

Ο γαλατάς

Ο γαλατάς ήταν επάγγελμα πλανόδιου μικροπωλητή παλαιότερων εποχών, που διατηρήθηκε μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα, που σήμερα έχει εκλείψει σχεδόν τελείως από αρκετές χώρες της Ευρώπης. Ο γαλατάς εργαζόταν στα μεγάλα αστικά κέντρα και όχι στα χωριά, καθώς εκεί υπήρχε η δυνατότητα, εξ ανάγκης, για άμεση πώληση φρέσκου γάλακτος. Ο γαλατάς αναλάμβανε τη διάθεση του γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων (συνηθέστερα γιαουρτιού) στα σπίτια. Το μεταφορικό του μέσο ήταν ένα υποζύγιο (γάιδαρος ή μουλάρι, μερικές φορές ρυμουλκούσαν και ανοικτή ή κλειστή ελαφριά άμαξα) και αργότερα το ποδήλατο ή μηχανοκίνητο δίτροχο.

Ο παγοπώλης

Το επάγγελμα του παγοπώλη υπήρχε ως τη δεκαετία του 1960 κυρίως σε αστικά κέντρα. Ο παγοπώλης πουλούσε τον πάγο περιφερόμενος στις γειτονιές, γιατί εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν ηλεκτρικά ψυγεία για τη συντήρηση των τροφίμων. Περιδιαβαίνοντας με το ειδικά διαμορφωμένο φορτηγό ή τρίκυκλό του γεμάτο παγοκολώνες που κατασκευάζονταν με ειδική διαδικασία σε ανάλογα εργαστήρια, τα παγοποιεία[1], τροφοδοτούσε όχι μόνο τα σπίτια αλλά και τα διάφορα μικρά μαγαζιά. Ο παγοπώλης φορούσε γάντια, για να μην παγώνουν τα χέρια του και χειριζόταν ένα ειδικό γάντζο-κοπίδι με τον οποίο έπιανε τον πάγο, τον έκοβε και τον μετέφερε[2]. Ο πάγος τοποθετείτο σε ξύλινα ψυγεία εκείνης της εποχής (παγονιέρες). Εκεί διατηρούσαν τα τρόφιμά τους οι οικογένειες και είχαν και δροσερό νερό το καλοκαίρι. Με την ανάπτυξη της τεχνολογίας διατίθενται πλέον σύγχρονα ψυγεία.

Ο λούστρος

Ήταν ένα παιδί, που καθάριζε παπούτσια, Ο λούστρος τριγυρνούσε στους δρόμους εδώ κι εκεί και κουραζότανε πολύ. Με το κασελάκι στους παιδικούς του ώμους ολημερίς και ολονυχτίς καθάριζε παπούτσια μεγάλα και μικρά

Συνήθως συναντούσαμε το λούστρο σε μέρη που σύχναζε πολύς κόσμος. Στο όμορφο κασελάκι του υπήρχαν βούρτσες και μπογιές για ένα καλό γυάλισμα παπουτσιών. Πολλές φορές αυτό το επάγγελμα το έκαναν παιδιά.

Ο παγωτατζής

Την πρώτη εμφάνισή του την έκανε την Άνοιξη, τις μέρες του Πάσχα και σταματούσε το φθινόπωρο με την εμφάνιση των καστανάδων, αν και οι περισσότεροι από αυτούς ήταν οι ίδιοι, διότι έκαναν παράλληλα και δεύτερο εποχιακό επάγγελμα.

Ο σαμαράς

Παλιότερα η μεταφορά ανθρώπων και προϊόντων γίνονταν σχεδόν αποκλειστικά με τα ζώα, εφόσον το οδικό δίκτυο ήταν υποτυπώδες και η ορεινή μορφολογία του εδάφους δυσχέραινε τις μετακινήσεις. Το γαϊδούρι και το μουλάρι ήταν τα πιο διαδεδομένα μέσα μεταφοράς. Ο σαμαράς κατασκεύαζε τον απαραίτητο εξοπλισμό που απαιτούνταν για να προσφέρει το ζώο τις υπηρεσίες του στο αφεντικό του. Αυτό ήταν το σαμάρι, που κατασκεύαζε με επεξεργασμένα σανίδια πλάτανου, που σκάλιζε και έδινε σχήμα ανάλογο με το σώμα του ζώου. Χρειαζόταν μεγάλη προετοιμασία για την κατασκευή ενός σαμαριού. Τα υλικά που θα χρησιμοποιούσε ο σαγματοποιός, έπρεπε να τα ετοιμάσει ο ίδιος, γιατί στο εμπόριο μπορούσε να προμηθευτεί μόνο το σαμαροσκούτι και το βούτημα.